

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno v nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 108.

V Ljubljani, v četrtek 14. maja 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 13. maja.

Zaradi sprejema pri nadvojvodinji Mariji Valeriji, kateri so se morali pokloniti tudi tajni svetniki izmed državnih poslancev, pričela se je današnja seja še-le ob 1. uri popoldne. Med došlimi vlogami je bila interpelacija tržaškega poslanca Luzzatta do ministerskega predsednika glede preganjanja židov na grškem otoku Krfu. Vpraševalec trdi, da vsled nemirov na Krfu tudi trgovstvo v Trstu trpi veliko škodo, in vpraša ministerskega predsednika, kaj se je učinilo za varstvo in brambo avstrijskih podložnikov? Silovito preganjanje se s krščanskega stališča nikakor ne more opravičevati, ali to tudi ne gré, da bi moralo na ves glas odmevati po naši državno-zborski palači, ako v kaki vnanji državi zakriči kak žid, ker je po pravici ali krivici katero skupil.

Izmed predlogov, ki so bili danes izročeni, je posebno važnega pomena predlog glede premembe volilnega reda na Moravskem. V tesni zvezi s tem predlogom je prememba volilnega reda na Koroškem, ki ga bodo po Binkošti izročili slovenski poslanci. Dr. Gregorec izroči predlog glede vravnave plač pri stolnih kapiteljnih, konservativni klub pa predlog poslanca Plassa, da naj se pri vravnavi davkov v prvi vrsti zniža zemljiški davek.

Prva točka dnevnega reda je bil vladni predlog glede podržavljenja Albrehtove železnice. Izročil se je železničnemu odseku v pretresanje in poročanje. Druga točka je bila dopolnilna prememba §§ 17. in 52. brambovskega zakona, ki je obveljala brez ugovora. Volitve za razne odseke so bile z dnevnega reda odstavljene, ker se klubi še niso dogovorili o kandidatih, katere vsakateri izmed njih imenuje; izvršena je bila samo dopolnilna volitev za obrtni odsek, v katerega je bil izmed velikih posestnikov čeških namesto grofa Serenya izvoljen grof Sylva-Tarouca.

Zatem je poslanec Morré v obširnem govoru utemeljeval svoj predlog glede novega pristojbinskega zakona. Mož je bil svoje dni davčni uradnik in iz lastne skušnje vé, kako se izvršuje pristojbinska postava, ki male posestnike veliko hujši zadeva, kakor velike. Tudi poslanec Thurnher je podpiral ta predlog, ki je bil potem v pretresanje izročen pristojbinskemu odseku.

Za njim je prišel na vrsto baron Dipauli, da je utemeljeval predlog glede razdelitve trgovskih in obrtnih zbornic v dve samostalni kamori. Reč je velikega političnega pomena, zato se je k tej točki oglasilo precejšnje število govornikov, med katerimi pa je veliko več protivnikov, kakor zagovornikov. Med prvimi so skoraj vsi zastopniki trgovskih zbornic, ki se bojé za svoj vpliv, ako se jim obrtne zbornice izvijajo iz rok. Ti so: Bohaty, Ludwig, Mauthner, Schaup, Gomperz, Stalitz, Newirth, Exner, Menger, Neuber, Schwab. Za ločitev oglasili so se razven predlagatelja barona Dipaulija še Schneider, Hofmann, Kaizl, Lueger in Mežnik.

Prvi govornik za Dipaulijem je bil poslanec Bohaty, ki je trdil, da obrtnikom ni za ločitev od trgovske zbornice, ampak le za volilno pravico, katere jim pa ni tolikanj treba, kakor zaslužka. Zato nikakor ne more pritrditi predlogu za ločitev obrtne in trgovske zbornice in pričakuje od konservativnega kluba, ki je sprožil ta predlog, da ostane v tej zadevi konservativen in da ohrani sedanjo naredbo.

Z veliko radovednostjo so poslanci pričakovali prilogor znanega antisemitskega poslanca Schneiderja. Ura je šla že na štiri, pa so ga vendar jako pazljivo poslušali, ker je svoje razprave pojasnjeval z mnogimi dogodki obrtnega gibanja na Dunaju. Za njim se ima razprava skleniti in prideta na vrsto le še dva splošna govornika, pa ne danes, ampak v sredo po Binkošti, ker bo prihodnja seja še le omenjenega dne. Na dnevnem redu bi imela biti definitivna volitev predsedništva, ki se bo vršila še le kvaterni petek 22. t. m.; predsednik se namreč boji, da bo prišlo v sredo

premalo poslancev k seji, ker se čez praznike večina njih poda z Dunaja in ostanejo tukaj samo oni, ki imajo opraviti v odsekih, katerih nekateri bodo zbovali tudi te dni, v prvi vrsti budgetni odsek.

Predno sklenem, naj omenjam še neke novice, ki je bila te dni čitati v nekem dunajskem listu. Liberalci bi namreč jako radi videli, da bi se razšel konservativni klub, pogostoma se torej po židovskih listih oglašajo krivi preroki, ki svetu naznanjajo, da že pojema omenjeni klub. Nekaj enacega je pisal te dni neki židovski list, in v dokaz svoje trditve lahkovernim čitateljem pravil, da se krha zveza med raznimi skupinami, ker jugoslovanski poslanci nečejo glasovati za Kathreinov predlog glede premembe pravnega reda. Ko bi se bil dotični poročevalec malo potrudil in pregledal imena podpisana pod Kathreinovim predlogom, bil bi med njimi našel tudi imena jugoslovanskih poslancev in bi ne bil pisal takih bedarij.

Ogrska uprava.

Pred nedavnim smo brali po časopisih, da se je sedanji predsednik ogrskega ministerstva Szapary prav nepovoljno izrazil o svojem predniku Tisi in njegovej vladi. Povod tej izjavi je bila interpelacija zastopnika Komjathyja o sramotnem uradnem postopku javnih oblasti v Congradski županiji. Zastopnik Komjathy vpraša namreč vlado, kaj misli storiti na podlagi izročene prošnje od prebivalstva te županije, kjer se išče pomoč proti zlorabi uradnih oblasti. Sam ministerski predsednik bi bil rajše molčal nego govoril o tako sramotnih činih, ki se v tej prošnji opisujejo ter Ogrsko pred celo Evropo sramotijo, ali moral je odgovoriti, da sebe obrani, pa je tedaj vso krivdo zvalil na svojega prednika. Ta postopek pa vse te zadeve čisto nič ne ublažuje. Še pred Tiso je bila ogrska uprava pokvarjena, in le ta minister ni imel namere popraviti jo, kajti take upravitelje je on trpel, saj so ga pri volitvah verno podpirali. In ravno tako bi bilo gotovo tudi s se-

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamotte.

(Dalje.)

Necega večera reče mu mati: „Tom, kaj misliš o Mariji Hadfield-ovi, hčerki onega velicega mornarja?“

„Kaj o njej mislim, mati? Ne umem vas, ničesa ne mislim o njej.“

„Osemnajsto leto je nastopila, čvrsto dekle je, lepa in močna.“

„Ne rečem: da ne, mati!“

„In nima je vrstnice niti v molzenju krav, niti v pinjenju masla, ali v noševanju bremen.“

„Gotovo; ko pa smo ostavili Bantry, bila je majhna deklica.“

„Brez ozira na to, da jo je mati vrlo vzgojila, zna ti brati, kakor vikarij — Bog ga ohrani! — in računati, kakor oskrbnik.“

„Da, to je nekaj lepega, česar na sebi tako zelo pogrešam.“

„Tudi jaz to mislim,“ nadaljuje mati, „ako bi bila tu, ne pogrešal bi tega več. Ne ukazujem ti

ničesar, ako bi si jo pa izbral za ženo, bi me zelo veselilo.“

„Poprej bi se morale vedeti dve reči.“

„Kateri?“

„Ali je dobra katoličanka?“

„Govorila bodem z vikarijem.“

„In, ali bode veliki mornar, ki je tako ponosen, ki je bil v Indiji, pri turškem caru, v to privolil?“

„Ej, ej, tako ponosen! Prvič nam je po svojej ženi malo v rodu — potem pa so, ne da bi mu kratila časti — Joyce-i, ki so iz rodu plemenitih O-Joyce-ov, iz katerih sta dva člena — Bog ju ohrani v njih veličasti — padla v boji za vero, — vendar malo znatnejši od Hadfield-ovih. Marija ima tudi šest bratov in pet sester, ki več očeta stanejo, nego mu zaslužijo. Gotovo se oče ne bo protivil tvoji zahtevi.“

„Potem se mora zvedeti radi vere — —.“

„Prav. Mihál Cogan se pelje jutri v Bantry; prosila ga bom, da me vzame seboj.“

Poizvedbe so se glasile, kakor je bilo le želeti. V nedeljo zjutraj pa je obul Tom nove coklje, oblekel novo suknjo, vzel v roke kratko a težko palico in v usta pipico, ter se napotil z enakomernimi a elastičnimi koraki, ki so lastni vsem prebivalcem

gora, po strmih bregovih navzgor — proti cerkvi. Tja dospevši, našel je zbrane moše: ribiče in kmete; vsi so ga poznali ter ga pozdravljali s prijateljskimi izrazi, s katerimi je Irec jako darežljiv. Najiskrenejši hoté ga celo zapeljati v krčmo. On se ne dá premotiti, obljubi jim, da pride po maši; sede potem na klop, od koder pozorno opazuje dekleta, ki tropoma dohajajo v cerkev. Ponižno upognjeno glavo jim krije temno zagrinjalo, ki pokriva tudi obilne, temne, razpletene lase, ter obrobuje blede obraze s pravilnimi potezami, kakor na kakem grškem kipu. Oživljajo ga jedino krasne, temne oči z dolgimi, senčnimi trepalnicami.

Slikar bi bil navdušen o ljubkem ponosu njih hoje, o aristokratski ličnosti njih rok in nog — a Tom ni imel čuta za lepoto oblik. Ko je drugič odzvonilo, stopil je v cerkev. Marija ni bila daleč od njega. Videl jo je pri vstopu. Glave ni obrnila, on je ni pogledal. Irec ima v cerkvi oči le za sveto opravilo in besede za molitev. — Po odhodu jo je počakal.

„Bog te obvari!“ pozdravila je ona.

„Bog s teboj!“ je odgovoril, „ali so oče tu?“

„Bili so pri prvi maši in nas pričakujejo doma.“

„Dobro. Imam z njim govoriti.“

danjim ministerskim predsednikom, ko bi se vsa ta zadeva ne bila v javnost spravila. Kaj pa omenja dotična predstava? Naj navedemo nekoliko slučajev iz tega spisa, da vidimo, kako se na Ogrskem upravlja. V omenjeni prošnji se toži na županijsko oblast, da ni zahtevala niti pregledala računov mnogih mest in občin, ravno tako tudi sirotinskega zaklada več let zaporedoma. Isto se je zgodilo tudi z računi samega mesta Congrada, čeravno se je javno govorilo o izneverjenju v mestni blagajni. In ko se je konečno čez 14 let županijska oblast odločila ter te račune pregledala, bil je glas o izneverjenju popolnoma potrjen, kajti vsi računi so bili napačni. Tako se je izjavil v županijski skupščini zato odločeni nadknjigovodja, vendar pa vkljub temu županijska oblast ni preiskave niti začela, nego je račune celo odobrila. To je samo en tak slučaj, kakoršnih se mnogo navaja.

Nadalje je obtožen sodnik čongradskega okraja, da ni položil računov o 23.000 gld., katere je pobral v zadnjih trinajstih letih. V tem slučaju so začeli preiskavo, katero je pa vodil za točnost računov odgovorni podžupan. Vseh 23.000 gld. še zdaj manjka, kako se je pa preiskava končala, o tem obtožba molči, kajti ostalo je vse pri starem.

V istej županijske skupščini se je pritožil drugi poslanec, da se je v mestu Sentešu dogodilo izneverjenje sirotinskih denarjev v iznosu 18.000 gld. O izneverjenju se je znalo že 4 $\frac{1}{2}$ leta poprej, nego se je oblasti prijavilo, in znalo se je tudi, da se s temi denarji izdaje neki šaljivi list, ki je imel nalogo protivnike stranke podžupanove napadati. Preiskava se je sicer začela, ali vsi uradniki uradujejo tako kakor poprej, in preiskavo vodi županijski blagajnik, ki sam ni čist v denarnih zadevah.

Dalje omenja obtožba, da je pregledni odbor občinskih računov v Minsendtu odkril izneverjenje, ki iznaša več tisoč gld. Stvar se je prijavila županijski oblasti, ki je pa dotične račune enostavno odobrila. Ko je pa eden izmed občinskih odbornikov, ki je bil ob enem tudi županijski odbornik, hotel to zadevo v županijske skupščini z dokazi iz računskih knjig kot netočno dokazati, zabranil mu je podžupan knjige in račune pregledovati, kajti kar je višja oblast odobrila, to se ne more nič več menjati. In ko je hotela dotična občina o tem vprašanju še enkrat razpravljati, zabranil je tudi to podžupan ter se zagrozil, da bode poslal občini komisarja, ki bo mesto njih z občino upravljal. Tudi v tej zadevi ni nič pomagalo, da je občina poslala deputacijo do velikega župana, kajti tudi on je sporazumen z odobrenjem računov od nižjih oblastij. Tako so ukradeni tej občini tisočaki z vladnim odobrenjem.

Pa prenehajmo z naštevanjem takih raznih prestopkov in zlorab v ogrskih uradih. Že to, kar smo omenili, dovolj jasno razjasnjuje gnilo stanje ogrske uprave, kajti vse te tožbe so le iz ene izmed 64 župani. Omeniti nam je tukaj tudi to, da je čongradska županija popolnoma madjarska in da so tukaj uradniki pravi čisti Madjari. Kakšna bode sčasoma uprava na Ogrskem, ko se bodo po zahtevah sedanje vlade morali povsodi v prvem redu le Madjari za uradnike nastavljeni. More li se pričako-

vati od novih reform v upravi kaj boljšega, če je pri vseh drugih sposobnostih prvi pogoj za vsakega uradnika, da je dober Madjar in privrženec vlade? Takemu uradništvu gleda potem vlada rada skozi prste ter ga sama pokvari, kakor ga je tudi v istini Tiša spridil, a Szapary ga ne bode na tak način popravil. Pa da šo potem Madjari pozvsnj, da preporode iztok s svojo zapadno kulturo, kakor trdijo! Mi pa pravimo: naj najpoprej sami sebe kultivirajo, a Slaven na iztoku ne potrebuje take kulture, kajti podobne turške se je še le pred nedavnim osvobodil.

—a.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. maja.

Notranje dežele.

Parlamentarni položaj. „Gazeta Narodowa“ misli, da se sedanji parlamentarni položaj ne bode mogel ohraniti. Ta list misli, da je dolžnost poljskega kluba posredovati, da se osnuje močna večina. Poljski list daje razumeti, da bi se v to večino morali pritegniti tudi zmerni levičarji. Prav lahko je mogoče, da bode poljski klub zares tako posredovanje mej desnico in levo zmatal za svojo glavno nalogo. Preverjeni smo pa, da ne bode imel nobenega uspeha, ker se iz konservativcev in liberalcev v Avstriji stalna večina ne dá zvariti.

Državnozbornsko predsedstvo. Ker še le jutri poteče postavna doba začasnemu državnozbornskemu predsedstvu, državni zbor je pa že odšel na binkošne počitnice, bode se volilo definitivno predsedstvo še le po Binkoštih. Voljeno bode pa gotovo dosedanje predsedstvo.

Prememba državnozbornskega reda. Mej drugimi važnimi zadevami se bode državnemu zboru baviti tudi s premembo državnozbornskega pravilnega reda. Hoče se z revizijo doseči, da se okrajšajo debate. Pri predlogih, ki zahtevajo samo, da se sklene kaka resolucija do vlade, odpalo bi prvo branje, in bi le predlagatelj v formalnem oziru utemeljil svoj predlog. Pri drugih predlogih in pri vladnih predlogah bi pa namesto prvega branja začela se kar generalna debata, v kateri bi se dalo odsekom navodilo za daljnje pretresovanje. Drugo branje bi se začelo s specialno debato. Generalna debata v drugem branju bi bila le, če bi odsek predelal predlog proti načelom, izrečenim v generalni debati. Budgetna debata se bode tudi okrajšala in se bode vvelo okrajšano postopanje, ki je v navadi v nemškem državnem zboru. Čas, ki se bode tako pridobil, bode se porabil v to, da se bodo peticije in interpelacije temeljiteje pretresovale. Po novem poslovnem redu bode vlada zavezana, v določenem času na vsako interpelacijo odgovoriti ali pa izjaviti, da ne bode odgovorila. Ko bi vlada v določenem času ne odgovorila, bode smel interpelant zahtevati, da se o njegovi interpelaciji začne razgovor. Interpelacije bodo gotovo dobile s tako premembo opravilnega reda večji pomen. Poostri se pa hoče opravilni red, da se preprečijo razni burni in za parlament gotovo nečastni prizori. Predlaga se, da bi smeli poslance zaradi tacihih izgrediv izključiti za več sej. Proti tej določbi pa imajo mnogi poslanci pomisleke, kajti bojé se, da bi se preveč ne kratila svoboda govora in da bi se pri tem pristranski ne postopalo. Omeniti pa moramo, da imajo podobne vredbe tudi v drugih parlamentarnih državah, posebno v tacihi, kjer ima parlament veliko veljavo. Seveda stvar ima svojo dobro, pa tudi svojo slabo stran.

Vnanje države.

Papeževa okrožnica o socialistem vprašanju. ki je jako obsirna, se je paže že razposlala škofom. Francoski prevod okrožnice preskrbel je sv. Oče sam, angleškega pa kardinal Manning s sodelovanjem dublinskega nadškofa msgr. Walsh-a.

Napad na ruskega cesarjevega. Če je verjeti uradnemu poročilu, carjevič ni nevarno ranjen. Druga poročila poročajo, da je poškodba hujša. Ugiblje pa se sedaj, kaj je japonskega častnika nagibalo, da je poskusil usmrtiti prestolonaslednika ruske države. Domneva se, da morda napadnik ni niti Japonec, temveč kak ruski nihilist, ali pa, da so ga vsaj najeli ruski nihilisti. Če je to resnica, imeli bi nov dokaz, da v Rusiji ni vse v redu, temveč vlada še vedno velika nevolja. Ruski listi se radi spodtikajo nad tem, da v Bolgariji ni vse v redu, ali kakor se kaže, imeli bi dovolj pometati pred svojim pragom. Gotovo ta napad obsoja ves omikan svet, ali vendar se poprašuje, če bode Rusija mogla s kruto silo zatreti gibanje nezadovoljnih elementov. Koliko nihilistov so že zaprli, odkar je bil umorjen car Aleksander II., ali vendar se kaže, da nihilizma še neso zatrli. Najbrž bodo morali poseči po drugih sredstvih, da naredé konec temu zlu.

Rumunija. Hitro je že izročil rumunskemu kralju svojo odzvalnico. Skoro vsi rumunski listi izražajo svojo veselje, da Bukarešt ostavi diplomat, ki se je toliko mešal tudi v rumunske notranje zadeve, kateri bi bil rad s poti spravil sedarja, ki kralja in na rumunski prestol postavil vladarja, ki bi bil orodje Rusije.

Rumunski zbornici sta se v ponedeljek otvorili s prestolnim govorom. Kralj v prestolnem govoru omenja razne predloge, ki se bodo predložile zbornicama, mej njimi je najvažnejša carinska predloga. Čudno je pa, da prestolni govor odnošajev z vnanjimi državami nič ne omenja. Kakor se nam dozdeva, je vlada nalašč prezrla vnanje stvari pri sestavljanju prestolnega govora. Vladna večina je sestavljena iz kaj različnih elementov, kateri se pa gledé na vnanjo politiko ne vjemajo. Da se je vlada izrekla za približanje Rusiji ali pa zoper tako približanje, gotovo bi bil nastal razkol mej vladnimi pristaši in vlada bi bila utegnila zgubiti večino. Parlamentarne razmere v Rumuniji so jako čudne in vidi se ista nestalnost, katero opazujemo v Franciji. Vsaka vlada pri volitvah dobi večino, katera se pa hitro razbije in ministerske krize se potem hitro vršé. Odkar je odstopil pred tremi leti Bratiano, imajo Rumunci že peto ministerstvo.

Občinske volitve na Španskem. Pri občinskih volitvah na Španskem je voljenih 2753 monarhistov, 854 republikancev, 169 nezavisnih liberalcev, 31 karlistov in 4 socialni demokratje. Republikanska stranka je posebno v mestih več mandatov pridobila, kar gotovo vladi ni posebno po godu. Dasi je velika večina izvoljenih odbornikov konservativna, vendar se opaža, da je republikanski duh od zadnjih volitev na Španskem napredoval.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 10. maja. (Tretji red svetega Frančiška in „Slovenski Narod.“) [Konec.] Nepoznata živi pri odlični rodbini ubožna služkinja. Vedno jo najdeš pri delu; najnižja opravila ti izvršuje s tako resnostjo in natančnostjo, kakor bi šlo za večno izveličanje samo. Pri vsem tem je vedno vesela in dasiravno nima pogostih besed na ustnih, je vendar vsakemu prijazna in postrežljiva. Vse posebnosti in muhe svoje gospodinje ti prenaša z nebeško postrežljivostjo. Pogosto tudi najdeš to

Potem jej je sledil, ko je s tovaršicami odšla. — Prišli so do nabrežja. Bil je čas odtoka. Po pesku so sedele žene, igrali se otroci ter pobirali školjke, ki je je voda popustila. Na penastem otočku, polnem kraka, ščebetale so morske lastovice. Ob nabrežju je sedela dolga vrsta mož-ribičev, v debelih suknjah, s pipicami v ustih.

„Ti tukaj?“ začudi se jeden izmed njih prislec in vstanivši podá mu roko: „Bog te ohrani!“

„Naj vas preljuba gospa vzame v svoje varstvo!“ odgovori Tom. „Z vami bi rad govoril.“

„Prosto. Zajutrkovaj z nami. Imam dokaj rib in stoprav včeraj prinesel mi je Mihál, „črni“ obrtnik, vrč izvrstnega potheena.“

„Kar vam imam povedati, se tiče le vas.“

„Tudi dobro. Po zajutru mi lahko poveš. Saj veš: dokler sem lačen, sem tudi gluha.“

Oprijemši se ga za roko, odpelje Toma ne v koč, ampak v skalnato jamo, v katero se je prišlo po lestvi in si jo je pripravil v stanovanje.

Iz te jame je imel krasen pogled po zalivu. Razdelil jo je v dva prostora. Jeden je bil napolnjen s cunjami, mrežami, drógi in véslji, drugi jim je bil v stanovanje — vsem trinajsterim. Najmlajši, deček kodrastih las, oblečen v obleko, ki je bila naj-

bolj vreči podobna, je imel 6 do 7 let. — Da je to mnogobrojno družino preživel, imel je veliki mornar jedno oralo travnika, jedno kravo in kozo, čolnič v ribarstvo in krepki svoji roki. Predno pa je oskrbel družini živež, plačati mu je bilo najemnino od travnika, čolna in skalnate jame, koje si je z velikim trudom pripravil v stanovanje.

„Glej,“ pravi ribič pri vstopu, „pri meni se dobi vsega, razven denarja.“

Zajutrek je bil izvrsten; pol-surovi krompir, okajene pestruhe in veliko skledo morskih rakov postavila je Marija na mizo, ki je bila sestavljena iz desk razbite barke; poleg je stal vrč hladne vode. Jemalo se je z rokami iz skledé — namizne oprave niso imeli. Ko je bilo kosilce pri kraji, zapustili so vsi stanovanje, razven gospodarja, njegovih starejših sinov in najemnika Toma. — Marija prinese vrč potheena na mizo; možje si zrežejo tobak in si napolnijo pipice. Pri tretjem povratku whiskey-eve steklenice udari veliki mornar s pestjo ob mizo in pravi: „Pojdite, s tem-le možem imam nekaj govoriti.“

Ostala sta sama — veliki mornar in najemnik Tom.

Veliki mornar ni bil mož, ki bi kako stvar dolgo preudarjal. Ko je Tom svojo prošnjo razodel,

poseže veliki mornar po steklenici, potegne krepak požirek v sé ter udari s trdo pestjo ob mizo.

Na to znamenje prihiti Marija.

„Marija“, pravi oče, „glej tega mladeniča; on je sin mojega najboljšega prijatelja, dober kristijan, ki Angleže sovraži in se Boga boji; ima hišo, travnik, kravo, prešiča in deset oral zemlje v Glengariffu; rad bi te imel za ženo — ali hočeš biti njegova?“

„Kakor Vi hočete, oče“, odgovori dekle.

„Potem je pa stvar gotova“, veli mornar. „Podajta si roki! — Kdaj hočeš imeti ženitnino, Tom?“

„Takoj po oklicih, tast! Z delom se mi mudí k séči Marija ne bo odveč pri hiši.“

„Je prav. Pripravi se. Jaz bom šel k vikariju. — Pijva ga še en požirek, potem gremo k večernicam.“

Ko se je Tom zvečer vračal v Glengariff, bilo je vse v redu, ne da bi se bilo — in to iz uzrokov — govorilo o doti nevestini.

V 14 dnéh bila je Marija omožena Joyce; pléla je podzemljice in molzla belo, črno-lisasto kravo.

(Dalje sledi.)

ubožno, nevedno deklo mej domačimi otroci, katerim z veseljem pripoveduje mikavne svetopisemske zgodbe in jim tako vceplja v nežna srca sv. vero, dočim se prava mati duševno zanemarljive dece razkošno kratkočasi. Da si pa pridobi zadostnih moči za tako trudapolno delovanje, hiti ta pobožna oseba dan za dnevom pred jutranjim svitom v cerkev, kjer se združuje s svojim nebeškim ženinom v sv. obhajilu. Tu pri najsvetejšem srcu si zajema tolažbe in poguma, da laglje prenaša vse boli in okrepljena se vrne domov, predno zasije zlato solnce. Pa še ni dovolj! Od krvavo zasluženega plačila si odteguje vsak teden majhen del za bolniško blagajnico svojega reda, zakaj tudi ta sveta duša je hči sv. Frančiška — terciarka. Tako blagodejno in sadonosno vpliva tretji red sv. Frančiška na posamezne ljudi mej seboj, na družinsko življenje, na podložne in njih vladarje v državi, na verne sv. cerkve, na sveto cerkev itd. Ta red jedini bo rešil sedanji popačeni svet časnega pogina, kakor so izrekli sami sedanji papež Leon XIII. On je razširjen po celem svetu. Kdo more prešteti njegove ude? Samo mej slovenskim ljudstvom jih šteje nad 30.000. Vsi udje pa tvorijo jedno samo veliko družino, velikansko zavezo v molitvi in dobrih delih, na čelu je pa sv. Frančišek sam.

Ali naj pa blagrujem slovensko ljudstvo zaradi te velike sreče? Da, blagrujem te, toda pri tem se solzim, vidéč, da se ti je veliko sinov izneverilo, kateri tvoje najdražje svetinje zaničujejo in zasmehujejo po svojih židovsko-liberalnih glasilih. Tudi tretjega reda ti ne privošči, radi bi ti vzeli spoštovanje do njega. Dokaz tega imamo v „Slov. Nar.“, ki je pisal mej drugim pretečeni mesec: „Razsodnih ljudij ne vlové v ta „sveti tretji red“, in ti z vrvjo čez pas prevezani ljudje „tretjega reda“ nam ne bodo skvarili naših plesov“.

Torej po „Narodovem“ mnenju so vsi udje tretjega reda „nerazsodni“. Nerazsodni papeži, nerazsodni kardinali, nadškofje, škofje, prostje, kanoniki, duhovniki in drugi cerkveni dostojanstveniki, nerazsodni cesarji, kralji in kraljice, knezi in kneginje. Nerazsodna naša slavna habsburška cesarska rodbina, ki ima več udov v tretjem redu. Nerazsoden je bil sveti Frančišek, ki je red ustanovil, nerazsodna cerkev, ki ga je potrdila, nerazsodni papeži, ki so veliko število tretjerednikov in tretjerednic prišteli k svetnikom in blaženim. Nerazsoden je bil tudi Dante in Krištof Kolumb, nerazsodni vsi današnji udje tretjega reda, nerazsodnih je tudi čez 30.000 Slovencev, in sicer zato, ker so „z vrvjo čez pas prevezani“. Vse je nerazsodno, le „konfuzions-rathi“ v Gospodskih ulicah so razsodni. Zapomnimo si to dobro! Qui potest capere, capiat!

Dalje se ti „nerazsodni“ ljudje „ulové v ta sveti III. red“. Ne vém, ali ste tako hudobni ali nevedni, da se kaj takega drznete pisati. Če Vi lovite ljudi v svoj radikalno-liberalni tabor, jih mi ne lovimo v III. red. Da se o tem prepriča dopisun „Narodov“, naj se k nam potruži, in pokazati mu hočemo pravila o sprejemu v III. red.

Ne smete drugih po sebi soditi. Če ste Vi pri letošnjih mestnih volitvah ulovili pooblastila in volilce z lažjo, zvijačo, s pretvezo, da ste za vero in cerkev (!), s pretenjem, grozenjem, nasiljem, z udrihanjem po našem knezoškofu in duhovnikih, z golažem itd., ne sledi iz tega, da se ljudje tudi v ta sveti III. red ulové.

In ti pustolovec in izdajalec svojega vernega naroda trobijo v svet, da so za vero in cerkev, da so inteligentni, olikani. Da bode svet spoznal njih vero in inteligentnost, obelodanimo nekaj njihovih dejanj. Ni nam jih treba daleč iskati. Začnimo z minolimi volitvami. Plakate so sproti strgali konservativni stranki. To je skrajna surovost, neotesanost. Kje je tedaj Vaša inteligenca?

Volilka N. N. je dala pooblastilo konservativni stranki. Nato je zahteval g. B. od nje pooblastilo. Ko mu je odgovorila, da ga je že dala drugemu, je rekel, da ga tudi njemu lahko dá, saj so tudi druge po dvakrat dale. To postopanje je po našem mnenju nasprotno zdravi pameti, in mož, ki je „za vero in cerkev“, ne bi tega storil. To je akt „Narodove“ inteligenca.

Ko je prišel konservativni volilec in hotel s pooblastilom dotične volilke voliti, je zarohnel radikalce, da je že volila, in volilec je moral molčati. Čez dva dni smo pa brali v „Slovenca“ popravek, da ni nihče volil s dotičnim pooblastilom. Torej prej: „je že volila“, v popravku: „ni nikdo volil“.

Jedno je tedaj laž. Mož „za vero in cerkev“ in inteligenčen ne bode lagal. Drugi dokaz „Narodove“ vere in inteligenca.

Pride volilec na rotovž. Tu ga prestreže g. G. in se zadere: „Kaj boste volili, za Kalanovo ali Gogalovo stranko?“ Mož ne vaje take surovosti, vrže glasovnico, obrne se in odide domov, misleč si svojo. Mož „za vero in cerkev“ in še poleg inteligenčen, ne bi napadal tako surovo volilca.

Tu se je pa gosp. G. tudi prav debelo zlagal. Vsakemu je znano, da je v Ljubljani konservativna in liberalna stranka, torej o Kalanovi in Gogalovi se nikomur še sanja ne.

Prišel je na volišče gosp. Z. Ko je bil vprašan, kako bode volil, je odgovoril: „F... naj bode pri svojem pravilu!“ Ne čudim se, da mrgolijo take in jednake fraze v liberalnih časnikih in da so vedno na jeziku liberalcem, naj bodo že slovenski ali nemški.

Čudom se pa čudimo, slišati take besede iz ust moža že v letih, ki živi že od mladih let od cerkve in duhovščine. In ta gospod se prav pridno priporoča v Vašem cenjenem listu gg. duhovnikom, da bi mu dali kaj zaslužiti. Takrat imenuje duhovnike „častita duhovščina“, na volišču so pa „f...“, ki naj bodo doma za pečjo. Ta je tudi „za vero in cerkev“ in inteligenčen, zato, ker je zmerjal duhovnike.

Temu jednak je gosp. D. Tudi on se zná lepo priporočati v Vašem listu „častiti duhovščini“. Ko sta pa šla dva poštena moža iz katoliško-političnega shoda, ju je na trgu pozdravil, pa kako? Ta pozdrav je za „nerazsodne“ ljudi. „Barabe“ jima je rekel, ali pa „kolerabe“, kakor je sam pozneje pripoznal. To je tudi mož „za vero in cerkev“ in inteligenčen. Častitamo liberalni stranki, da ima tako verne in inteligentne orjake na svoji strani. Škoda, da je že izumljen smodnik in Amerika najdena.

Gospoda liberalne stranke! Tako ste pokazali v par dnéh, kako ste „za vero in cerkev“ in kako inteligenčno da imate. Veliko bi še lahko navedli dejanj Vaše vernosti in inteligentnosti iz časa volitev in iz časa po volitvah, ko bi le hoteli. Vi vedno vpijete, da ste za vero in cerkev. Dobro! Pokažite v dejanju, pa Vam bomo verjeli. Do zdaj ste zmirom nasprotno delali. Evo Vam dokazov. Papež Vam so „izvržek človeštva“; duhovniki: „farji“, „mračnjaki“, „nazadnjaki“, „klevetniki“; menihi-mašniki: „častihlepni“; bratje: „kozli“; udje III. reda: „nerazsodni, z vrvjo prevezani ljudje“; verske šole ne marate. Dokler boste Vi tako pisali, ne damo za Vašo vero niti piškavega oreha. Dokler se boste posluževali tako podlih sredstev, svoj namen doseči, kakor ob času volitev, ne moremo verjeti, da ste „za vero in narod“. Zakaj ta sredstva nasprotujejo zdravi pameti, naravni in pozitivni postavi.

Res je, da Vam je naša duhovščina politično nasprotna. Drugače ni tudi mogoče, ker ona mora braniti večne, nepremeljive resnice, naj jo tudi življenje stane. Če ste res za vero in cerkev, morate dosledno tudi v političnem življenju z njimi jedini biti. Ker pa tega ne marate, hodite svojo pot, dokler gre, nasprotujte ji z dokazi, in ne vpletajte osebnih zadev v javno življenje, ker drugače bode naš narod največ škode trpel, in kdo bode dajal odgovor?

Cerkve in njene naredbe pustite pri miru; ko se v njo zaganjate, kažete svojo piramidno nevednost in zagrizenost, kakor ste to pokazali, pisavi o tretjem redu. Celó Oulukafr in Hotentoti tam v daljni Afriki, katerim ni še zasijala luč evangelija Kristusovega, ne bi mogli tako podlo pisati o ti vzvišeni naredbi sv. Frančiška, kakor ste Vi, ker bi jim branila zdrava pamet.

Iz Polhovega Gradca, 13. maja. V nedeljo, dné 10. t. m., vršila se je pri nas slavnost blagoslovljenja „križevega pota“ po prečast. g. o. Angeliku. — Nad vasjo namreč je griček s kapelico žalostne Matere Božje. Ob potu so zidana znamenja, za katera se je blagoslovil „križev pot“. Bile so v njih dolgo let table križevega pota, in sicer z jako slabimi podobami.

Po prizadevanju našega prečast. g. župnika in bivšega duhovniškega pomočnika čast. g. Jan. Hladnika so se naročile nove slike „križevega pota“ na plehu. Slike so dokaj ukusno dovršene, tako tudi okviri, katere je naredil tukajšnji podobar po nizke ceni.

Slavnost pričela se je ob tri četrt na 10. uro. Udje gasilnega društva nosili so table in belo oblečene učenke so svetile. Le škoda, da je ravno med sv. opravilom dež lil z vso močjo. Občinstva zbralo se je v kljub grdemu vremenu dovolj. Po dokončanem blagoslovljenju je prečast. g. blagoslovitelj v jedrnatem govoru opisaval in poudarjal pobožnost „križevega pota“.

Ko je pa prečast. gospod govoril o „križevem potu“ v Jeruzalemu ter opisaval v kratkih potezah različna svetišča ondotna, katera je s svojimi očmi pretečene mesece gledal, je ljudstvo kar strmé poslušalo.

Našim ljudém se je s tem iskrena želja uresničila. To jim bode v trajen spomin in besedo blagoslovitelja vedno v srcu.

Kakor drugod, tako tudi mi vzdihujemo po lepem vremenu.

„Čas najlepši, čas prekrasni,
Pokaži nam obraz svoj jasni!“

Od sv. Jurija pri Izlakah, 13. maja. Kakor ste že svojim čitateljem naznanili, prominul je v dan vnebohoda Kristusovega g. prof. Mihael Lazar. Isti dan zjutraj ob 8. uri daroval je še — kakor že nekaj časa sém — daritev sv. maše v svoji sobi. Ko je to končal, zahteval je zajutrek, pa predno je nečakinja njegova zapustila sobo, da bi mu ga prinesla, obide ga slabost in pri tej priči zdihne svojo blago dušo. Kaj in kdo je ranjki bil, je znano. Mnogi so ga poznali, če ne osebno, pa saj po imenu. Vam je bil znan kot priden dopisovalec Vašemu listu, učiteljem in učiteljicam kot njih nekdanji profesor, nekdanjim učencem kranjske spodnje gimnazije kot njih katehet, duhovščini kot prijazen in miroljuben tovariš, prebivalstvu čemšeniškemu kot dober prijatelj in svetovalce, in tem ostal bode tudi znan kot njih dobrotnik, ker jim je zapustil 1000 glđ. za ustanovo revnim učencem čemšeniške fare, če bi pa teh ne bilo, domačim ubogim.

Dné 9. t. m. je bil njegov pogreb. Dasi v soboto, vendar mu je — z domačim gosp. administratorjem — 11 gospodov od blizu in daleč skazalo zadnjo čast. Gosp. dekan moravški sam se je potrudil v slabej poti, in v kljub mnogemu delu v Čemšenu, da je vodil sprevod ter govoril iz lece ginljive besede blagemu ranjcemu v spomin. Učiteljstvo ženske pripravnice v Ljubljani poslalo mu je krasen venec s črno-rumenimi traki in z napisom: „Der Lehrkörper der k. k. Lehrerinnenbildungsanstalt.“ Razven tega daroval se mu je še drug lep venec s črnimi traki. Učitelji z okolice in nekateri drugi peveci zapeli so pod vodstvom g. nadučitelja in c. kr. okr. šol. nadzornika L. Letnar-ja pred župnim dvorcem in na grobu dve žalostinki.

Ranjki bolehal je že nekaj let ter iskal zdravja po nekaterih zdraviliščih. Pred leti je zahajal navadno v Krapino, lani pa je šel v Iko; — pa zdravja ni našel ne tu, ne tam. Najbolje mu je ugajal čemšeniški gorski zrak in njegova bistra studenčnica, pa tudi ta ga ni ozdravila. Bog ga je hotel k sebi imeti, mi pa smo morali truplo njegovo izročiti materi zemlji. Marsikatera solza polila je tu lice pričujočih, saj ranjki Kolenčev gospod profesor bil je ponos Čemšenčanov — in tega so zgubili.

Te kratke vrstice naj mu bodo majhen spomenik, večjega in stalnejšega zapustil je sam v sreih svojih prijateljev in znancev.

Dnevne novice.

(Gradnja novega gledališča) v Ljubljani vsled ugodnega vremena hitro napreduje. Vsa mizarska, ključavničarska, plesarska in steklarska dela je deželni odbor oddal domačim obrtnikom. Železno ograjenje za notranjo in vnanjo opravo je že davno izgotovljeno na Dunaju. Kiparska dela, skupino na pročelji in sohi ob straneh balkona je deželni odbor izročil domačemu umetniku g. A. Ganglu. Koncem tega meseca bode gledališče do strehe dograjeno.

(Grožen umor.) Iz želimeljske doline se nam piše: Poročali ste že kratko o silnem zločinstvu v naši okolici; naj vam danes kaj več povem o groznem dejanju, ki se je izvršilo na novi cesti od Pijave Gorice proti Turjaku. Dné 9. maja šla je po tem potu 25letna kramarica, Slovakinja iz ogrske Nitre, Ana Rohazek, z raznoterim obilnim blagom. V samotni hosti proti Turjaku jo tolovajsko napade neznan zločinec, jej vseka menda z dolgim nožem ali bodalom tri rane, katerih vsaka bi morala povzročiti smrt — eno na senu, drugo na vratu in tretjo skozi hrbet v pljuča — ter jo zavléče v go-

ščavo pod cesto. Mogoče tudi, da je sirotica še sama imela toliko moči, da je v hosto bežala pred hudobcem in tam smrtno ranjena obležala pa umrla. Blaga jej tolovaj ni vsega vzel, tudi denarjev ni vseh pobral; našli so pri umorjeni še 11 gld. 50 kr. Morda grozovitnež ni utegnil vsega odnesti, ker pripovedujejo, da ga je odgnal neki pes, ki je v hosti zajca sledil. Divjak se je morda bal, da je tudi kak človek v obližji. Mož iz naše okolice pripoveduje, da je po imenovani cesti stopajoč zaslišal klic: „Jezus, Marija! mene nikar!“ Šel je za glasom, a postalo je vse tiho, le omenjeni pes je pritekkel proti njemu. Drugi dan, 10. maja, zapazili so vozniki nekoliko kramarskega blaga po cesti raztresenega in nekoliko cunj viselo je po vejah. Šli so nekaj korakov naprej v hosto ter so globoko pod cesto našli so krvavo truplo umorjene Slovačkinje. Stvar se je brzo naznanila orožnikom na Igu in c. kr. sodnji v Ljubljani, ki je prav kmalu odposlala komisijo na mesto zločina. Žandarmi pridno poizvedujejo in preiskujejo, a divjaka še nimajo. Le toliko so poizvedeli, da je prav tisti dan, dne 9. maja, šel neki človek srednje velikosti in s črnimi brkami pod nosom, od Pijave Gorice za kramarico in med potjo še nekatere popraševal, so li videli tu memo kako kramarico iti? Bog daj, da pride kmalu pravici v roke hudobnež, ki ne zasluži drugega, kakor vislice! Truplo oropane in umorjene so pokopali v Želimljah.

(Šole na Koroškem.) Tako je naslov 68 strani obsežni knjižici, katero je te dni izdalo „Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“. V uvodu pisatelj dokazuje potrebo slovenskih šol. Dalje so sestavki z naslovi: „Najnovejša pridobitev koroških Slovencev na polji narodnega šolstva“, „Učitelji slovenskih otrok na koroških šolah“ in „Kaj je storiti koroškim Slovencem, da si priboré dobro urejene ljudske ali narodne šole?“ Tem trem poljudno pisanim člankom je pridejan „Punk, kako je treba sestaviti prošnje na visoko c. kr. ministerstvo in na gospode državne poslance“. Ko nam bode dopuščal prostor, ponatisnili bomo važnejše odstavke.

(Vinsko razstavo v Dornbergu) pri Gorici je priredilo tamošnje vinarsko društvo, kakor navadno vsako leto, tudi letos dne 3. t. m. Razni posestniki domačerske občine razstavljajo ob tej priliki svoja vina, ki že nekoliko let jako slove ter jim je zaradi tega poskočila tudi cena. To je pa večinoma vse zasluga tamošnjega vinarskega društva, ki s praktičnimi vzgledi kaže ondotnim vinogradnikom, kako ravnati s trto, z grozdem in vinom, da se doseže pravi namen. Ker je dornberško vino tako zelo zasluho in ga tudi gospodarji drago prodajajo, poprijeli so se s posebnim veseljem trtarstva. Zaradi tega je pa cena zemljiščem v Dornbergu in v okolici jako visoka. Pred leti si kupil njivo sveta za 60 gld., danes dobiš pa za njo lahko 500 gld., ako je nje lega pripravna za saditev trt.

(Vladna komisija) za določitev prostega prostora v novi tržaški luki in družih podrobnosti je v Trstu od minolega petka. Komisija je sestavljena iz avstrijskih in ogrskih odposlanikov. Kakor čujemo, je komisija že dovršila svoje delo ter odpotovala v Reko.

(V koperskem okraji) v Istri so našli pri zadnji ljudski štetvi 27.328 Slovencev, 15.074 Srbo-Hrvatov, 31.103 Italijane, 268 Nemcev in 2 Čeha; vkupe torej 73.775 prebivalcev. Slovani prekosé Italijane za 11.029 duš.

(Kožna bolezen na parkljih in gobcih) je ponehala v sežanskem in volovskem okraju, pač pa še razsaja v tržaški okolici.

Raznoterosti.

— Tudi strajk. Kakor poroča „Magdeburger Zeitung“, so peki v Neunkirchenu bili sklenili, da ne bodo več pekli žemelj po 3 vinarje, temveč le po 5 vinarjev. Izdali so bili pri tej priliki lep oglas, v katerem mnogo govore o napredku, decimalni sistemi, pripravnem računanju itd. Nadejali se neso nobenega upora, ali konservativne gospodinje tega mesteca so se uprle, nobena ni hotela kupiti večjih žemelj in peki so bili prisiljeni znova začeti peči žemlje po tri vinarje.

— V Ameriko se je napotilo iz Harkova pet gimnazijcev od trinajstih do šestnajstih let. Jeden teh mladih Robinzonov ostavil je svojim starišem nastopno pismo: „Dragi stariši! Ko boste čitali to pismo, mene ne bode več mej harkovskimi zidovi. Daleč bom, ne tožujte po meni! Čez deset let se

povrnem, pa ne kakor gimnazijec, nego kot ameriški milijonar, posestnik bogatih zlatih rudnikov ali pa kot glavar kacega indijanskega naroda. Poslednje bilo bi najbolje. Prizadeval si bodem odkriti nove dežele in našemu imenu pridobiti slavo.“ Policija še dosedaj ni dobila teh bodočih milijonarjev.

— Podpiratelji pisateljev. Nedavno je neki G. Z. Jelisejev volil moskovskemu podpornemu društvu ruskih pisateljev 30.000 rubljev, te dni je neki A. N. Pleščejev, ki je mnogo podedoval, temu društvu podaril tudi 30.000 rubljev. Sedaj znaša imetje tega društva nad 200 tisoč rubljev.

— Influenca. Za influenco so zboleli angleški politiki Gladstone, Hicks-Beach, lord Hamilton in lord Morley.

Telegrami.

Dunaj, 14. maja. Cesar je danes sprejel župana Prixa v avdijenci ter izrazil svoje zadovoljstvo, da tako močno vodi občinske posle, kakor tudi upanje, da bodo ugodno rešena prihodnja dela dunajske občine. — Cesar je po generalnem pribočniku že večkrat ukazal vprašati pri ruskem veleposlaništvu o zdravju ruskega cesarjeviča, kakor tudi več nadvojvod, Kalnoky, Taaffe in Kallay. — Pripeljal se je bavorski princ-regent na daljši obisk nadvojvodinje Adelgunde Modenske.

Trst, 13. maja. V „Triester Tagblattu“ priobčena zasebna pisma s Krfa slikajo položaj za obupen. Oblastva nima nobene moči. Tudi z Zanta prihajajo resna poročila.

Praga, 13. maja. Pri daljši volitvi v karlinski okrajni zastop volila je tudi druga skupina staročeske kandidate z 18 izmej 22 oddanih glasov.

Lüttich, 13. maja. Žandarmerija našla je pred horlorskom premogovnikom več dinamitnih patron. Misli se, da se je nameraval napad na konjico, ki se je poslala v oni kraj zaradi strajka.

Pariz, 13. maja. S Portugalskega poroča se nasledno: Resnice ni moč brzojaviti, ker oblastva brzojavke skrbno pregleduje. Banka portugalska se je tudi včeraj branila jemati bankovce. Blagajnice so zaprte. Občinstvo se začenja braniti sprejemati bankovce.

Peterburg, 14. maja. Uradno poročilo: Zdravje carjevičeve popolnoma zadovoljivo. Mikado, principi in visoki dostojanstveniki so večkrat obiskali velikega kneza ter ga bodo spremili v Kobe, kjer bo stopil na ladijo.

Lizbona, 13. maja. Danes po noči razletela se je dinamitna patrona pred vratni palače ministra notranjih stvari, pa ni napravila nobene škode. Poslopje so hitro obkolili vojaki. Dve ženski so zaprli.

London, 13. maja. Po poročilu „Standard“—ovem napad na carjeviča nima nobenega političnega pomena. Zločinstvo se je zgodilo v Otsu, kakih šest milj od Kiota. Napadovalec je bil japonski žandar Tsuda Sanzo. S sabljo ranil je velikega kneza na glavi. Prestolonaslednik vrnil se je s spremstvom svojim v Kioto. Japonski cesar in ministri so hitro odpotovali v Kioto, da osebno izrazijo prestolonasledniku svoje obžalovanje. Misli se, da je napadovalec blazen.

London, 14. maja. Na Krf je odplula angleška ladija v varstvo domačinov.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejšujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—58)

Tuji.

12. maja.
Pri **Maliču**: Kuffel, Löwy, Reiter, Winter, trgovci, in Schwarz, z Dunaja. — Cora, poštni komisar, iz Trsta. — Župnek, vladni koncipijent, iz Logatec. — Reschauer, zasebnica, s Stajerskega. — Hochstädter, trgovec, iz Budimpešte. — Eliza Grossman, uradnikova soproga, z otroci, iz Črnomlja.
Pri **Sona**: Alfred vitez Kropatschek, c. in kr. generalmajor; Vlad. vitez Millwin, c. in kr. major; Müllerl, Keida, zasebnika; Baldauf s hčerjo, in Wechaler, trgovca; Hitzberger, c. in kr. stotnik, iz Grada. — Černe, uradnikova hči, iz Maribora. — Taage, trgovec, iz Monakovega. — Sattler, Fischer, Čech, Weiss, trgovci; Hofman, potovalec; Rak, inženir, z Dunaja. — Kaleari iz Škofje Loke. — Koss, potovalec, iz Maribora. — Gessner, trgovec, iz Nemčije. — Himmelbauer iz Gorice. — Fröhlich od Sv. Križa. — Goldschmidt, trgovec, iz Trsta. — Domladiach s hčerjo iz Slov. Bistrice. — Stare, posestnik, iz Kamnika. — Vidergar, župnik, iz Št. Jurja. — Kandzia, trgovec, iz Nemčije. — Lapajne iz Idrije.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Pri **avstrijskem caru**: Dobrovič, zasebnik, z Reke. — Repaček iz Velvarjev. — Križman, uradnik, s soprogo, s Kriškega.

Pri **Južnem kolodvoru**: Kaučič, nadučitelj, iz Senožeč.

Pri **bavarskem dvoru**: Lebitsch, geometer, s Ptuja.

Umrli so:

11. maja. Pavla Bischof, pomožnega uradnika hči, 11 mesecev, Krakovske ulice 27, plućnica.

12. maja. Frančiška Orechnik, gostija, 49 let, Kravja dolina 11, otrpnenje možgan.

13. maja. Alojzija Jevc, hišnega posestnika hči, 10 let, Črna Vas 50, convulsiones rahitis.

V bolnišnici:
11. maja. Ana Selan, gostija, 63 let, oslabljenje. — Marija Seliškar, delavčeva hči, 3 leta, eclampsie. — Anton Zele, čevljar, 28 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v milij.
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu		
7. u. jut.	735 9	15.0	brezv.	jasno	
13 2. u. pop.	733.7	24.0	sl. svzh.	del. jasno	0.00
9. u. zveč.	733 0	16.8	brezv.	jasno	
Srednja temperatura 18.6°, za 5.0° pod normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)
14. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	91 gld	75 kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	91	65
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	30
Papirna renta, davka prosta	102	05
Akcije avstr.-ogerske banke	998	—
Kreditne akcije	298	75
London	118	60
Srebro	—	—
Francoški napoleond.	9	36 1/2
Cesarski cekini	5	55
Nemške marke	57	77 1/2

Julija Leopold - Mikesch,
— babica, —
stanuje sedaj na Marije Terezije cesti št. 5, pritličje, v dr. Staré-tovi hiši. (2.2)

Preselitev prodajalnice.

Vsled poslovnih razmer in da si olajšam poslovanje, opustim sedanje prodajalnico na Starem trgu št. 11 in imam odslej

prodajalnico in trgovino le na Dunajski cesti št. 22,

kamor naj cenjeni naročevalci pisma adresujejo in kjer vsprejemam naročila.

Zahvaljujem se slavnemu občinstvu za dosedanje naklonenost ter se i nadalje priporočam. — Velespoštovanjem

Anton Zorec,
(3—2) **trgovec,**

„Drobtinice“

po jako znižani ceni od leta 1887, 1888, 1889 in 1890. vredil dr. Lampe, dobé se v „Katoliški družbi“ v Ljubljani, Stari trg št. 13 vezane — letnik le 60 kr.

Dalje zlata knjižica: „Nar lepša čednost“, 50 kr. in „Pogledi na oni svet“, 30 kr.

Tudi se še od knjig „Krščanska izreja“, „Papeževa nezmotljivost“, „Zlatomašnik Leon XIII. in „Glasi kat. družbe“ tu dobé knjižice po znižani ceni.

Društveni predstojnik:
(3—2) **Dr. Anton Jarc.**

C. kr. privileg.
umetelni zavod za cerkveno opravo
v Freistadtu (Gorenje-Avstrijsko)
prodaje priznane umetelne:
altarje, lece, spovednice, stole, grobne spomenike, križeva pota, slikano steklo, paramente, bandera, božje grobove, orglje in harmonije. (10—7)
Prejemljejo se imenovani predmetje tudi v popravu.
Vzorci in drugo brezplačno.
Plačevanje jako ugodno.
Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.